

[Formanden.]

„Under henvisning til skrivelse fra statsministeriet af 8. juli 1957 skal jeg meddele, at folketingets udvalg for forretningsordenen den 28. ds. — med tilslutning fra et flertal inden for udvalget — har fastsat, at ventepenge vil kunne oppebæres i ét år ud over det første år efter de pågældendes fratreden som ministre af følgende ved kongelig resolution af 28. maj 1957 afskedigede ministre:

fhv. indenrigsminister Carl Petersen,
fhv. socialminister Johan Strøm,
fhv. fiskeriminister Chr. Christiansen,
fhv. landbrugsminister J. S. Smørum,
fhv. minister for handel, industri og søfart Anne-Lisbeth Groes og
fhv. minister uden portefeuille Ernst Christiansen.“

Hvilket herved meddeles.

H. C. Hansen

Folketingets formand.“

Udvalget angående forslag til lov om ændring i lov om støtte til nybygning af færøske fiskerfartøjer m. v. har afgivet tillægsbetænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Alfred Jensen* til forsvarsministeren:

„Hvad agter ministeren at foretage sig i anledning af de gentagne myndighedsmisbrug fra befalingsmændenes side over for soldaterne?“

Alfred Jensen: Alle er enige om, at de unge under militærtjeneste skal behandles ordentligt og hverken udsættes for chikane eller meningsløshed. Derfor reagerede offentligheden stærkt og utvetydigt over for oversergent Peitersen sagen og barbervandsagen fra Bornholm. Da også myndighederne tog afstand fra de pågældende befalingsmænds optræden, skulle man kunne regne med, at befalingsmændene havde fået klar besked om, at sligt ikke måtte forekomme i fremtiden. Noget sådant er dog tilsyne-

ladende ikke sket, idet offentligheden den ene gang efter den anden får kendskab til oprørende behandling af soldater. Alene fra denne vinter foreligger der for offentligheden flere sager, der med rette kommer ind under betegnelsen rekrutplageri. Jeg skal nævne nogle eksempler.

Ved 3. bataljon i Haderslev blev 40 soldater den 30. december stroppet igennem, fordi de efter en oversergents mening ikke havde løbet hurtigt nok. Afstraffelsen indledtes med følgende salut: I bestemmer farten, jeg bestemmer retningen, den ret kan I ikke tage fra mig. Rekrutterne blev nu kommanderet til en løbetur i en plantage og et moseterræn. Herunder måtte de på alle fire gennem et 1/2 m dybt mudderhul. Senere måtte de igennem en sø med tynd is, så de gik i vand til op over livet, derefter gennem et mosehul og på ny ud i mudderkullet. Derefter lød sergentens ordre: så tager vi to gange løb gennem søen for at blive vasket rene. Denne lille sag taler for sig selv.

En anden sag: i marts måned blev 4 gardere i Sandholmlejren udsat for en ny form for plageri. De 4 soldater blev af en løjtnant kommanderet ind i lejrens baderum, hvor de fuldt feltmæssig påklædt i 40 graders varme blev ekscerceret først af løjtnanten og, da han fik det for hedt, af en anden og senere af en tredje befalingsmand. De 4 menige besvimede efterhånden som følge af den hårdhændede behandling. Efter behørig klage skal løjtnanten have fået en næse.

Et tredje eksempel: ved 12. artilleri-afdeling på Bornholm måtte i marts måned 4 menige falde ned på maven i sne og pløre og samle nogle patroner, som de ved ladeøvelser havde tabt, op med tænderne. Her skal også 4 befalingsmænd have fået en irettesættelse, efter sigende har de fået kvarterarrest for de grove forseelser.

Der kunne fremdrages endnu flere eksempler, men jeg tror, dette er tilstrækkeligt udtryk for det myndighedsmisbrug fra befalingsmænds side, der har fundet sted i den senere tid.

Jeg vil også gerne nævne, at der berettes om en sprogrug fra befalingsmændene, som ikke giver oversergent Peitersens noget efter.

Det er på denne baggrund, jeg har stillet